

	Gennemsnitlig Ugeløn for		
	Bager- svende Kr.	Murer- svende Kr.	Væveri- arbejdere Kr.
15—18 Aar	—	18,1	9,6
19—25 —	20,0	23,2	12,4
26—30 —	22,1	24,6	14,3
31—40 —	26,7	26,7	14,4
41—60 —	27,9	25,3	14,6
over 60 —	25,9	22,4	12,8

klassen 26—30 Aar. Næsten undtagelsesfri i den Regel, at Fortjenesten fra Aldersgruppe til Aldersgruppe beskriver en regelmæssig op- og nedadgående Bue.

VII.

Den »gule« Indvandring til de Forenede Stater.

Den gule Race, som i nyeste Tid gør Mine til at ville optage Konkurrencen med Vestens Civilisation baade paa det politiske og det kommercielle Omraade, havde allerede tidligt sine Forposter ude. Den kinesiske Udvandring fra Tokien og Kwangtung i det 18. Aarhundrede var vel forbudt af Regeringen, og Forbudet ophævedes først i 1860, men faktisk er der gennem største Delen af det 19. Aarhundrede gaaet en betydelig Strøm af kinesiske Udvandrere baade til Amerika, Australien, Sydafrika og naturligvis især til asiatiske Lande udenfor Kina. En stor Del er vendt tilbage til Hjemlandet (man regner nu med en aarlig Udvandring af 3—400000 og en Tilbagevandring af 250000 Kinesere), men der lever dog udenfor Hjemlandet over 5 Millioner af det himmelske Riges Sønner, heraf omtrent $\frac{1}{4}$ Million i Amerika. Fra Japan begyndte i Slutningen af 1860'erne en Udvandring over

Stillehavet til de Forenede Stater med Hawaii som Mellemstation. Denne Bevægelse, der staar under Regeringens Indflydelse, og ledes af en stor Mængde koncessionerede Udvandringsselskaber, har til Tider været ret kraftig; siden Begyndelsen af 1890'erne skal der være indvandret ca. 100000 Japanere til Nordamerika.

Der er imidlertid ikke nogen Nation, der frygter og afskyr »den gule Fare« i den Grad som Nordamerikanerne. De Forenede Staters Indvandringslovgivning bærer tilstrækkelig Vidnesbyrd herom. Ganske vist afsluttedes der endnu saa sent som i 1868 en Traktat med Kina, hvori den amerikanske Regering udtrykkelig erkender, at »det hører til ethvert Menneskes medfødte og uforanderlige Rettigheder efter eget Forgodtbefindende at skifte Hjemland og Undersaatsforhold«, hvorfor ogsaa de kontraherende Parter indrømmede hinandens Borgere og Undersaatter »Ret til frit og uhindret at vandre fra det ene Land til det andet, hvad enten Formaalet var at søge Belæring, at drive Handel eller at nedsætte sig i det fremmede Land for bestandig«. Og samme Aar udtalte en Kongresbeslutning, at enhver Bestemmelse, der begrænsede Retten til Indvandring, vilde være stridende mod Unionens Grundlov. Men kun 14 Aar efter disse højtidelige Vedtagelser havde man allerede faaet Bugt med den hidtil herskende ideelle Grundanskuelse, og man forbød nu (1882) uden videre kinesiske Arbejdere Adgang til de Forenede Stater. Denne saakaldte Antikuli-Bill, der dog ikke ramte Købmænd, Studerende o. l., blev i 1892 fornyet paa 10 Aar og atter i 1902 paa ubestemt Tid.

Antikuli-Bill'en nævnte kun Kinesere. Japanerne kunde derfor vedblivende indvandre til United States, og dette skete i saa betydeligt Omfang, at der efter den bekendte Japanerfejde i de vestlige Stater i 1907 ogsaa udstedtes Forbud mod Indvandring af japanske Arbejdere.

De gule Indvandrere have imidlertid paa flere Maader forstaaet at omgaa Indvandringsforbudene. Japanerne

have — som før nævnt — i stort Omfang lagt Vejen over Hawaii, hvor Indvandringsforbudet ikke oprindelig havde Gyldighed. Denne Vej er imidlertid nu spærret. — Hvad Kineserne angaar, hjalp de sig en Tid med falske Papirer, hvori de betegnedes som Købmænd eller Studenter. Da denne Trafik antog et alt for overdrevent Omfang, blev der sat en Stopper derfor, og Indvandringsmyndighederne i Amerika søgte nu paa alle mulige Maader at chikanere de Kinesere, der søgte Adgang til Landet — ogsaa dem, der som Købmænd, Studenter, Professorer o. l. var undtagne fra Forbudet. Følgen heraf var den af de kinesiske Købmænd i Provinserne Fokien og Kwangtung organiserede Boykottning af amerikanske Varer. Endnu i 1905 udgjorde Indførselen til Kina fra United States 57 Mill. Dollars, men paa Grund af Boykottningen gik den i 1906 ned til 44 Mill. og i 1907 til 26 Mill. Dollars.

Efter de forskellige Foranstaltninger, der er foretagne af den amerikanske Regering, for at gøre Antikuli-Lovene effektive, skulde man tro, at Antallet af Gule i de Forenede Stater maatte aftage. Tilvæksten gennem Fødsler er meget ubetydelig. Kinesiske og japanske Kvinder findes kun i forsvindende Antal i United States. Ægteskaber mellem gule Mænd og hvide Kvinder er forbudt i mange af Vestens Stater, og selv hvor saadant Forbud ikke findes, sker det saa at sige aldrig, at en hvid Kvinde gifter sig med en Kineser eller Japaner; den der vovede det, vilde simpelt hen sætte sit Liv i Fare. Endelig er Forbindelser mellem Negerinder og Japanere ganske ukendte, mellem Negerinder og Kinesere yderst sjældne. Men naar der ingen Tilvækst er gennem Fødsler, og da de gule Arbejdere saa vidt muligt vender tilbage til deres Hjemland, naar de have tjent tilstrækkeligt, skulde man vente en Nedgang i deres Antal. Imidlertid synes snarere det modsatte at være Tilfældet, og dette mærkelige Fænomen foranledigede for nogen Tid siden Kongressen

til at nedsætte en Kommission med den Opgave at bringe Lys i denne Sag. *)

Kommissionen er kommen til det Resultat, at den gule Befolknings Forøgelse skyldes et omfattende Smugleri. Trods en uhyre kostbar Indvandringskontrol og uagtet Grænserne holdes strængt bevogtede, lykkes det kinesiske og japanske Arbejdere i stort Antal at smugle sig over Grænserne. Dette Menneskesmugleri foregik tidligere mest nord fra, over den kanadiske Grænse, som paa Grund af sin store Udstrækning er yderst vanskelig at bevogte paa effektiv Maade. Kinesere, som agtede sig til de Forenede Stater, drog altsaa til Kanada og vandrede derfra over Grænsen. Dette gik imidlertid kun til en Tid, nemlig indtil Kanada lagde en Kopskat af 500 Dollars paa hver indvandrende Kineser. Vejen over Kanada blev derved for dyr, og nu valgte de gule Indvandrere at forcere den sydlige Landgrænse. Fra Mexiko foregaar der — trods Grænsevagt og Toldvæsen — en i mange Tilfælde ligefrem organiseret hemmelig Indvandring af gule Arbejdere. I det nordvestlige Mexiko findes der til Stadighed store Skarer af Kinesere, som venter paa gunstig Lejlighed til at smugle sig over Grænsen. Ofte nedsætter disse gule Rejsende sig for en Tid i en mexikansk By som Arbejdere eller Handlende, ogsaa undertiden som Farmere, og deres Tilstedeværelse har mange Steder fremkaldt en stærk Omvæltning i Befolkningsforholdene, idet de ved deres Nøjsomhed, Flid og Duelighed fordrive Mexicanerne fra deres Stillinger. Grænsen mellem Mexiko og de Forenede Stater egner sig for saa vidt ikke til hemmelig Indvandring, som den for største Delen gaar over Cordillerne, som kun kan overskrides ad bestemte Pasveje, der ere lette at bevogte.

Smuglingen foregaar paa mangfoldige Maader, helst

*) Dr. Ernst Schultze: Menschenschmuggel und gelbe Gefahr in den Vereinigten Staaten. [Zeitschrift für die gesamte Staatswissenschaft, 1910, 1. Heft].

om Natten, ofte under Forklædning som mexikanske Arbejdere, undertiden paa helt æventyrlig Vis paa Bunden af en Vogn med Grønsager eller i en Tønde. Ved at bestikke Jernbanebetjente lykkes det ogsaa en Del at komme over Grænsen i toldplomberede Jærnbane-Godsvogne. Er Grænsen lykkeligt overskredet, opstaar imidlertid nye Vanskeligheder, idet enhver Kineser i de Forenede Stater skal være i Besiddelse af et Opholdsbevis. Den hemmeligt indvandrede kan dog laane eller købe saadanne Beviser af Landsmænd, der drage tilbage til Østasien. Sker det imidlertid, at en gul Arbejder, der har smuglet sig ind i Landet, bliver grebet og ikke er i Stand til at dokumentere sin Berettigelse til at opholde sig i Landet, bliver han uvægerlig sendt til sit Fædreland (at sende ham til Mexiko er unyttigt, da han snart vilde vende tilbage igen). Denne Hjemsendelse til Østasien maa naturligvis den amerikanske Regering bekoste, hvad de i Mexiko levende Kinesere, der ønske at komme billigt hjem, ofte benytte sig af: en saadan gul Arbejder gaar i Hemmelighed over Grænsen, hvorpaa han ved at paatage sig et forskrækket Udseende, naar han møder en Grænsebetjent, let opnaar at blive anholdt og overbevist om at være uden Opholdstilladelse. Med første Skib sendes han til Kina paa Onkel Sams Bekostning, — og det var just hvad han vilde.

Mexiko har nu ogsaa — efter et stærkt Tryk fra de Forenede Staters Side — forbudt Indvandringen af gule Arbejdere. Herved vil Menneskesmuglingen vel i den kommende Tid blive mindre i Omfang end hidtil, men der er ikke Udsigt til dens fuldstændige Ophør, før ogsaa det latinske Amerika — som indtil nu nærmest har begunstiget Indvandringen af Gule — gaar over til at forbyde denne.
